

Qismət

MEQAPOLİS
HÜZNLƏRİ

Kitabdakı şeirlər sürətlə meqapolisə çevrilən Bakının yeni kodlarını, şifrələrini nişan verir. Böyük şəhərdəki həkimi, polisi, müəllimi, sürücünü, süpürgəçini, səfili, ayaqqabı boyayan uşaqları, siqaret satan kişini, fahişəni, tələbəni – hamını və hər şeyi yazmaq kimi qeyri-mümkün cəhd kitabın əsas özəlliyidir.

Şəhər sürətlə böyüyür, adamlar getdikcə tənhaləşir. Bu konfliktin arasına Qismət öz şeirlərilə girir.

Kitabda müəllifin forma baxımından eksperimental və vizual şeirləri də yer alıb.

Az 2

Qismət
MEQAPOLİS HÜZNLƏRİ
Bakı, “Qanun Nəşriyyatı”, 2011
168 səhifə. 1000 tiraj.

Fotonu Elmin Həsənli çəkib

ISBN – 978-9952-26-

© “Qanun Nəşriyyatı”, 2011

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pros., II Alatava 9

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212 42 37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

I bölüm

ÇARƏSİZLİK

1. Uçurum

Qapının ağzında bir cüt darıxmaq.
Əlimi üzmüşəm ən doğma yerdən...
Bakı medalyonu çevirdi birdən
əlimi buraxdı. Üzümə baxdı,
qaşları çatıldı, yavaşca dedi:
Çatdıq. Düş. Bu da uçurum.

Baxışlar ümitsiz, köynəklər tərli... Ürəklər daş
deyil, dəmirdi, dəmir.
Hamı borc istəyir on-on beş manat. Heç kimin
cibində səxavət yoxdur.
Görəsən, azadlıq yoxdur Bakıda, yoxsa azadlıq
var, ədalət yoxdur?

Kimsə reklamların diliylə hər gün, qədim bir
gerçəyi təkrar eləyir:
Çatdıq. Düş. Bu da uçurum.

Buğdalı içkilər içdim bir gecə, havanı öskürüb
nikotin uddum.

O gecə mahnılar kədər dadırdı, o gecə axır ki,
ağlaya bildim.

O gecə yorulub, taqətdən düşüb, birtəhər
dünyanın sonuna gəldim
yorğun gözlərimi qaldırıb yerdən, sonuncu
ümidin üzünə tutdum:

Çatdıq. Düş. Bu da uçurum.

Acıb nağıl yedim yuxuya gedim, olmadı... gecəyə
düşdüm, yox oldum.

Bir taksi saxladım köhnə jiquli, sür dedim
benzinin bitənə qədər.

Üç cibim vardı, 10 manat pulum, bir də
gözlərimdə qoca bir kədər.

Taksist hər cibimə bir kağız atdı. Susdum.

Eynəyimi taxdım, oxudum:

Çatdıq. Düş. Bu da uçurum.

Başımı götürüb getdi ayağım, şüşə külqabılar
dolmuş şəhərə...

Hamının saçında bəyaz varıydı, hamının üzündə
“qismət beləymiş...”

Qədəhlər doluydu, limonlar hazır, hamının
dilində “iç, qardaşım, iç...”

Getdim, qarşdakı yollar qurtardı, arxamda
dilləndi keçmiş mənzərə:

Çatdıq. Düş. Bu da uçurum.

2. Sevginin gözləri Vanqa

Beşinci mərtəbədə yaşayan
ərgənlik qız
hər səhər qarşı binanın
doqquzuncu mərtəbəsindən düşən işıqla açar
gözünü.

Elə ki qalxdı və yudu əl-üzünü,
çayı qaynatdı, süfrəni açdı, elə ki
tələsik çayını içə-içə, yağ-balını yeyə-yeyə
guya otağın havası dəyişsin deyə
pərdələri çəkər,
pəncərələri açar üzü doqquzuncu mərtəbəyə.
Otağın havasından çox öz havası dəyişər
Qızın içinə bir işıq düşər
ışıq düşər doqquzun eyvanındakı siqaret
küzündən...

Maqnit kimi dartar qızı doqquzuncu mərtəbə.
Dartılar doqquza tərəf
ürəyi, saçları, əlləri, gözləri...
az qalar qanadlanıb uçsun.
Birdən qızı
atası-anası çağırır, qardaşı çağırır.
Bax onda mıxlanar,
elə həmin eyvana mıxlanar
qızın ürəyi, saçları, əlləri, dizləri...

Doqquzuncu mərtəbədə siqaret çəkən cavan
beşinci mərtəbədə gördüyü qıza baxar, düşünər,
arvadını səsləyər, deyər:
“beşinci mərtəbədə qalan qız kor deyil ki?”
“Bilmirəm”, – deyər arvadı, “Nə olub ki?”
“Hər səhər bizim eyvana elə baxır, elə bil, heç nə
görmür...”

3. Eskalatorun altındakı qadına

Kişilərin repressiyaya
qadınların depressiyaya düşdüyü
illərdə yazılan
məktublara bənzəyir bu qadın.
Soyuq, əsəbi və kədərli...

Gözlərindəki təqvimdə yoxdur sabah,
dünənlər isə bugünə oxşar...

Düşənləri daha çox sevir bu qadın
çünki uzaqlaşmaqla məşğul
bütün çıxanlar.

Dost xəyanəti kimi acıdır səsi.
Elə bil,

evlərə qarğış deyir
zəlzələ dilində.
Bilmirəm
onu uzaqlara aparacaq
qatarı gözləyir, yoxsa ölümü
öz şüşə kabinəsində?..

Gözləri eynəkli,
əlləri daim kitablı oğlanların yanında
axmaq qızları görəndə
yəqin düşünür ki,
metro relsləri heç vaxt qovuşmaz...

Kişilərin repressiyaya
qadınların depressiyaya düşdüyü
illərdə yazılan
məktublara bənzəyir bu qadın.
Soyuq, əsəbi və kədərli...

Gözlərindəki təqvimdə yoxdur sabah.
Dünənlər isə bugünə oxşar...

4. Exchange

Xoşbəxtlik endirimli dükanlarda,
"Azercell" in kampaniyalarında yoxdu.
Çay puluna
bulvarda öpüş satır polislər,
"İdiot" da tum çırtlayır adamlar....

Bu şəhərdə
uşaqların
alınmayan oyuncaqlarda
əlləri yox,
gözlərinin izi qalır...

Təklük qəpik-quruş olsa
xərcləməyə nə vardı ki...

Nə Milli,
nə İsveçrə banklarına sığmaz
içimdəki təklik.
Bir ömürlük və bir ürəklik
xırdalayın bu təkliyi noolar...
Çətindir
dünyanın
ən ağır daşınmaz əmlakı
təklilə yaşamaq.
Mən inflyasiya istəyirəm!
Qardaş, bu şəhərdə
heç kimin bu təkliyə xırdası yoxmu?

5. Ümid və Penelopa

Yorğun olanda,
halsız olanda,
pulsuz olanda,
ışığı pulu yığanlar qapını döyməkdən yorulanda,
hansısa jurnalist
blokda vurulanda,
su gəlməyəndə,
kəsiləndə qaz,
içimdə dingildəyəndə
alkoqol nəfəsli etiraz,
futbol-proqnozu yandıranda,
özümü "eybi yox..."lara inandıranda,
uzanıb tavana baxanda key kimi,
bu adamyeyən darıxmağın

təpəsindəki gözü
çıxartmaq istəyirəm Odissey kimi...

Penelopa, tikdiyini bu gecə də sök
Troya artıq yoxdu...

6. Başıbəlalı

Ürək dəyirman kimi işləyir.
Hər gün min əzab üyüdürəm...
Bir başıbəlalı zəifliyim var ki,
xırda şeyləri ürəyimə salıb
çox böyüdürəm.

Niyə o qız istehzayla gülümsədi
şerimi eşidəndə,
saçlarımı çox dağınıqdır
yoxsa çox şair görünürəm?
Niyə o oğlan dedi ki,
şeir yazırsansa acından öləcəksən...

Niyə diplomlar bitirmək haqqında sənəddir,
başlamaq haqqında yox?
Niyə başlamaq üçün
bitirmək haqqında sənəd lazım?
Deyəsən fəlsəfə sual verməkdən başlayırdı axı, hə?

7. Getməyin qeyri-mümkünlüyü

Bəzən
heç nəyə əl vurmadan
çıxıb getmək istəyir adam.
Darıxıb bir gün
evdən başını götürüb,
bir az qonşu pəncərədəki qızı,
bir az qızın gözlərindəki özünü götürüb,
şkafdan əlcəyin əllərini,
eynəyin gözünü götürüb
getmək istəyir.

Güzgülər üzün üçün darıxacaq deyə,
arxanca ancaq işıqlar baxacaq deyə,
özündən qabaqdakı kölgəsini
ötmək istəyir adam.

Bəzən dünyadakı
təkrar səhərlərdən,
yorğun axşamlardan bezib,
bütün, bütün adamlardan bezib
dəli bir axtarılmaq həsrətilə
itmək istəyir adam.

Həmişə harasa getmək...
Məsələn,
Parisə,
Londona,
İstənbula,
açıq kosmosa,
Marsa,
Aya...
Bəzən istəmədən gedir adam,
məsələn,
dərsə,
işə,
görüşə – o dünyaya...

8. Aydınlıq

Yağış səhərəcən yağsın şəhərə,
Hamının dərđini yusun aparsın.
Quşlar qonaq gəlsin mavi Xəzərə,
Balıqlar evinə yosun aparsın...

Ölüm qapımıza elə gəlsin ki,
Birini alanda, biri qayıtsın...
Uşaqların üzü elə gülsün ki,
Mərmilər utanıb geri qayıtsın.

Yağış səhərəcən yağsın şəhərə,
Titrəsin evlərin navalçaları....
Yağmur mələkləri enmişkən yerə,
Verək aparsınlar tapançaları...

Bir qızın eyvanda əlləri donsun,
Qız durub boylansın küçəyə bir də...
Çətirsiz bir oğlan islanıb dursun,
Qız gözü küçədə darıxan yerdə...

Oğlan o küçəyə çəkdikcə keşik,
Səkidə titrəyən kölgə islansın.
Asfaltdan su içən qonur bir pişik,
Çətirsiz oğlanla birgə islansın.

Bir gün hamımıza elə gəlsin ki,
Yağışlar yağırsa hər şey düzələr...
Sinoptiklər çıxıb xəbər versin ki,
Sabahdan adamlar sevinə bilər.

Yağış səhərəcən yağsın səhərə...

9. Yağmurda gəzinti

/ / / / / /
Ax/şam təkba/şıma / təşvi/şlə / / əl-ələ /
tutuşub
Şəhə/rdə, yağ/ışda, n/imdaş pla/şda / /
/ / /
Öpü/şənl/ərin / tə/laşıyla / siqa/ret ç/əkir, /
g/əzişirəm. /
Ax/şam/ şəhər / kond/uktor / çəkməsi / qədər
bulaşiq / / / /
və çəti/rsiz bir / eynə/klin/in eynəyi / qəd/ər ya/ş.
/ / / / / /
Məl/əklər / ordusu / şəh/ərə tərəf / damcı-damcı
az/almada, / / /
şüt/üməd/ə maş/ınlar,/ qaçış/ma/da uşa/qlar.
/ / / / / /

Ağ/aclar saçlarını, / binalar qırıqlarını / yumaq /
 yarışında... / / /
 /şəhərin hər / qarışında / / / / /
 g/özləri / yaş/ar/ır kü/çə/lərin. / / / /
 darı/xıram... / / / / / / /
 / / / / / /
 Bu/ axşa/m / / / / / /
 keçm/işi düş/ünürəm. / / / / /
 ya/dıma nə/sə /düşü/r... / / / //
 /ü/şüyü/rəm... / / / / / / /
 / / / / / / / / / / / /
 /İç/imdə / bir şeir, / / / / / / / /
 /baş/ımda bir eşq, / / / / / / / / /
 p/laşım / ya/ş, / / / / / / / / / /
 qarş/ımda b/ir yo/l... / / / / / / / /
 /çətirli / cütlü/klərə / baxı/b isl/anır/am / ya/vaş-
 yav/aş... / / /

10. Mifologiya

Evə işığı
birbaşa günəşdən çəkmək,
suyu Atlantik okeandan.
Əbədi suyumuz gəlsin,
işığımız yansın.
Adam bəzən istəyir inansın...

Hədiyyə istəmək
Parisdən Eyfeli,
Römdən Pizanı xatirə kimi.
Nyu-Yorkdan Azadlıq heykəlini
oğurlamaq.
Dinamit qoymaq nəzir qutularına,
pirləri yıxmaq, dağıtmaq
baxmadan ağına-bozuna.

Bakının köynəyini açmaq ki,
şəhər nəfəs alsın.
Adam bəzən istəyir inansın...

“Eh...” – demək
dünya boyda bir “Eh...”
Nə sən ona,
nə o sənə,
nə külək Bakıya,
nə Bakı küləyə
olmasa da cavabdeh
yağışlı havalarda
papaqsız, çətirsiz
qaçmaq küçələr boyunca.
İctimai yerlərdə
heç kimi düşünmədən
öpüşmək dəlicə.
Adam bəzən istəyir inansın...

Bu şəri oxuyub
bəyənməyənlərlə,
razılaşmayanlarla
razılaşmamaq.
Susmaq və düşünmək ki,
“əşşi, nə isə qalsın...”
Adam bəzən istəyir inansın...
Adam bəzən istəyir inansın...

11. Manekenin saçları

Şampun reklamındaki
Manekenin saçından başlayır
Gözəllik salonlarının cibi.

O saç mətbəxlərdə “açıq qalan” qaz...
Özündən savayı hamının olan,
Yorğanlar altında qarımış qızın,
Özgə gəlinlərin toyundan qabaq –
Yorğan-döşək yunu sırımış qızın,
Tavanda yellənən aqibətidi.

Aqibətin xeyir, ay qonşu qızı
Maneken saçından asılmış gözəl,
Məzarı mətbəxdə qazılmış gözəl,
Kədərli bir alın yazısı kimi –

Tavanın alnına yazılmış gözəl.
Aqibətin xeyir, sonun mübarək
Döşəməyə düşən yaşıl tərliyin,
Kəndir boyunbağın, bərəlmiş gözün
Kəfənin mübarək, donun mübarək.

Mavi ekranların üfüqlərində
Bakirə gözünlə gördüyün hər şey
Təpədən-dırnağa sabun köpüyü...

Sinifdə qalmadın, Allaha şükür,
Bu taydan o taya ip atıb keçdin,
İndi tətildi, ay qonşu qızı.

Bu “yeni ulduzlar”, bu “çal-çağırılar”,
İçi fahişələr, üzü fağırılar
Sənin qatilindi, ay qonşu qızı.

Reklamlar başını yaman yedilər,
Qismətin olmadı yuva, ev-eşik.
Sənin şkafından – o gün dedilər, –
Boş şampun qabları çıxıb – bir yeşik...

12. Qadın və onun qərarı

Qadın.

Kirayə ev.

Və pəncərəsi...

Yenə dirsəklənib boylanır yola.

Küçədə cütləşən itlərin səsi,

Otaqda oyanmış şirin bir bala.

Bomboşdur qadının baxdığı səki,

Çəkdiyi "ah"lardan tərləyib şüşə.

Tilov gözlərini yola atıb ki,

Bəlkə, gözlərinə bir ümid düşə...

Birdən ağlamağa başlayar uşaq,

Qadın diksinərək ətrafa baxar.

Dartıb küçədəki tilov gözləri,

Tələsik o saat yerinə taxar.
Gedər qucağına alar uşağı,
Qışqırıb deyər ki: sus, səsinə kəs!
Nə tənbeh, nə isti ana qucağı
Qarnı ac körpənin səsinə kəsməz.

Qadın söyər, söyər öz körpəsinə
Gedər itlərəcən söyüş xətləri.
İtlər susmayanda insan səsinə,
Qadın itə dönüb söyər itləri...

Bir söz də saxlamaz qadın sabaha,
Sabah lazım olar söyərəm deyə.
İtlərdən qurtarıb keçər Allaha,
Başlayar Allaha qarğış deməyə...

İtlər hürüşdükcə körpə ağlayar,
Ağlayar, az qalar gözləri çıxsın...
Qadınsa Allahı belə qarğıyar:
“Allah, bu Allahın evini yıxsın!”

Əsəbdən itirər qadın özünü,
Ayar dodağına içindən keçən.
İtlər eşidəndə “Allah” sözünü,
Qorxudan susarlar axirətəcən...

Boşalar qadının qəzəb kisəsi,

Min dəfə təkləşər o tək otaqda.
Küçədə kəsilər itlərin səsi,
İtlər susan kimi susar uşaq da...

Allah qəzəbindən sıxar dişini,
Şimşəyin səsilə qışqırıb, gedər
İtlərin yarımçıq qalan işini,
O gecə qadına tapşırıb, gedər...

13. Şəhərin ən qoca fahişəsinə

Görmüsən dünyanın min cür üzünü,
Hansıdı qardaşın, atan, gözəlçə?
Bir qarın çörəkçün hər gün özünü,
Qucaqdan-qucağa atan gözəlçə –
Tulla o qədəhi, saxla gülməyi
Gülmə ağlamağı, ağla gülməyi...

Hardandı boyalı dodaqlarında,
Bu oğraş qəhqəhə, fahişə gülüş?
Sırğa olmayıbmı qulaqlarında,
Sərxoş kişilərin söydüyü söyüş?

Bəlkə, nə vaxtsa sən də sevmisən,
Səni də yandıran odun olubdu,
Yaxının olubdu, yadın olubdu?

Nikotin qoxulu, şampan köpüklü
Gümüş bilərzikli, qızıl üzüklü
Sənintək, bəlkə də, milyonlarca qız,
Ana yox, birbaşa “qadın” olubdu.

Çirkli çarpayıda ləkəli işıq...
Sənin dünyandakı həsrət başqadı.
Təcrübəqarışığı, şəhvətqarışığı
Müştəri başqadı, qiymət başqadı.

Üzüyü kim taxıb o barmağına?
Əmidi, yoxsa ki, dayı, bilinmir.
Açarı pul olan “eşq otağına”,
Girib-çıxanların sayı, bilinmir.

Gəlib müştərilər yüz cür biçimdə,
Lənət həm ağına, həm qarasına...
Kişi ah-ufları sənin içində,
Qarışmış çarpayı cırıltısına.

Ölsən deyəcəklər günahı çoxdu,
Qadınsan, özünü diri satırsan.
Sən namus satmırsan xəbərin yoxdu,
Dünyaya gəldiyin yeri satırsan...

Saqqızın şirindi, dilinsə zəhər,
Canınla görürsən gördüyün işi.

Min kişi dadmısan indiyə qədər,
Bananlı, vişnəli, almalı kişi...

Küçələr tökülür danışığından,
Küçələr dilinə qurdtək daraşib.
Nikotin, alkoqol qarışığından,
Səsin kişiləşib, üzün qırışıb
Keçmiş zamandasın qoca Fahişə.
Hər gecə bir kişi altında qalan,
Döşəmə Fahişə, xalça Fahişə.

Adamlar üstünə çıxıblar, ancaq
Kədərinə ortağ çıxmayıb heç kim.
Çılpaq bədəninə baxıblar, ancaq
Dərdli gözlərinə baxmayıb heç kim.

Gözəl gözlərini yorğun eləyib,
Quduz kişilərə yoldaş səkilər.
Axxx! Bilsən kimləri pozğun eləyib,
Bu qəddar səkilər, oğraş səkilər...

Ümid öldürmüşsən, sevgi boğmuşsan,
Əzbər öyrənmisən tənha qalmağı.
Bütün səkilərdə ölü doğmuşsan,
Qismətin olmayan ANA olmağı.

Səkinin bacısı, küçənin qızı
Gündoğmaz ölkənin sönmüş ulduzu,
Hər gecə başına uçulur damlar.

Göyərmiş üzündə, al yanağında,
Yaşıl boyadığın dodaqlarında –
Üçrəngli bayrağı “öpür” adamlar.

Çoxundan millisən azəri qızı...

14. Bakı üçün elegiya

Bakıya toxundum... əsdi ürəyim,
Toxunmaz olaydım, Bakı dəyişib.
Geyinib əyninə dekolte geyim,
Burnu kiçilibdir, dodağı şişib...

Burdan milyardlarla qonaq ötürüb,
İndi öz-özünə qonaq şəhərim.
Röyadan plastik burun götürüb,
Aygündən silikon dodaq, şəhərim.

Açıb yarıyacan öz sinəsini,
Biabır eləyib məni bu şəhər.
Kəsib, qayçılayıb gödəkcəsini
Geyinib əyninə mini, bu şəhər.

Götür bu dəsmalı, sil o boyanı,
Səndən olmayana daha qoyma qol.
Tulla geyindiyin o dikdabanı,
Bir az balaca ol, amma Bakı ol.

Hər küçən, hər evin qürbət kimidi
Hüznün, yalqızlığın paytaxtı şəhər.
Bəlkə də, Bakı bir qədim gəmidi,
Dayanıb Bakını gözləyir Xəzər?..

Şirinlik qalmayıb şirinliyindən,
Qadınlar soyunub çıxır şəhərə.
Mavi ekranların dərinliyindən,
Masmavi "kişilər" axır şəhərə...

Axır mavi-mavi bəyaz yalanlar,
Utanır, qızarır bəyaz qalanlar,
Qırmızı-qırmızı mavi olanlar,
Gündə bir boyanı yaxır şəhərə...

Bakının yəhəri özündə deyil,
Dolanır özgənin atında Bakı.
Bir günə Dubayda kökələnlərin,
Həm özü, həm cibi "göy" gələnlərin,
Dikdaban geyinmiş göydələnlərin,
Qalıb ayağının altında Bakı.

Bitib iqtidarı, qurtarıb gücü,
Səsinı itirmiş yalquzaq kimi.
Dilənçi uşağın pul yığmaq üçün,
Asfalta qoyduğı boş papaq kimi –
Kimdənsə mərhəmət umur bu şəhər.

Çırpır üstündəki torpaqdı, gildi,
Qanmır ki, o əvvəl belə deyildi,
Bir Allah bilir ki, son neçə ildi
Xəzərdə üzünü yumur bu şəhər...

Hər tində ümidə bir qəbir qazan,
Adama xəcalət çəkdirən şəhər.
Şairi acından şeirlər yazan,
Mollası villalar tikdirən şəhər
Neyləyim sevməyə bilmirəm səni...

Bir ömür gözünü yollara dikən,
Tənha qadınların möhnəti Bakı.
Pullu kişilərə baxıb “ah” çəkən,
Pulsuz kişilərin qisməti Bakı –
Bu şeri sənə ağlamışam...

15. Qəzəb

Ay başıqapazlı, taleyi acı –
Hər tini, dalanı əndişə ölkə,
Kolbasası halal, pivəsi hacı
Artisti, ulduzu fahişə ölkə,
Bəsdə sən danışdın, növbə mənimdi...

Bir gecə gəzişsən sən öz içində,
Ev-ev, küçə-küçə olarsan dəli.
Qadınlar görərsən kişi cildində,
Kişilər görərsən qadın kölgəli...

Şəhərin gözləri qara deyilmiş,
Gecələr bu şəhər ayrı göz taxar.
Paytaxta gecələr dodağı şişmiş,
Yerişi dəyişmiş kişilər çıxar.

Təzə körpü kimi namusdan keçib,
Dünəni olmayan sabahsızlar var.
Ucuz kafelərdə araqdan içib,
İnqilab axtaran allahsızlar var.

Kəsib doğradılar səni min tikə,
İtdi çörəyinin, suyunun dadı.
Ümidlər varıydı, ay yazıq ölkə,
Bəs niyə olmadı, niyə olmadı?

Su kəsən divlərin nə yaman çoxdu,
Hər yerdən boylanır evləri dam-dam.
Səndə adamların bir üzü yoxdu,
Bilmir ki, hansına tüpürsün adam.

Sevgisiz olduqca yabanlaşmısan,
Bu sərhəd-taleyi kim çəkdi sənə?
Yaman ruslaşmısan, iranlaşmısan
Osmanlı şilləsi gərəkdi sənə!

Uduzdun özünü kəndlə, şəhərlə
Ev-ev, küçə-küçə ancaq azaldın.
Dərsini bu dəfə yaxşı əzbərlə,
Bəsdi xəritədən sinifdə qaldın.

16. Vitrin

Mişel Uelbəkə

Dünyanın bakirə çağları getdi...
Daha oksigen də saxtadır, saxta.
Dünya-dünya deyil, supermarketdi,
Hamı satıcıdır, hər yan piştaxta...

Burda şüarlar var, endirimlər var
Sevinclər bahadı, qəmlər ucuzdu.
Məsələn, necədir görün bu şüar:
“Üç əclaf istəsən biri pulsuzdu”.

Vitrinlər önündə donub qalarsan,
Şüarlar çıxırar: “Məni al!” – deyə.
Yüz metr Nəsimi dərisi alsan,
Bir şüşə Lorkanın qanı hədiyyə.

Burda sədaqətlər düzülüb rəfə,
Yazılıb: toxunmaq qətiyyəən olmaz!
Xoruz banınacan gündə üç dəfə,
Pyotr yüz Məsihi danar, yorulmaz...

Vitrində tozlanır namuslu olmaq,
Vitrində tozlanır qeyrətli ürək.
Neyləyək, namusa sponsor tapaq,
Neyləyək, ürəyə klip çəkdirək?!

Ay dünya, hər yanı piştaxta dünya,
Ay yalançı dünya, ay saxta dünya,
Ay qərəz dünyası, ay kin dünyası,
Ay market dünyası, vitrin dünyası,
Sən şair qətlinə möhür bassan da,
Şerin kitabını bağlasan da sən.
Milyon il şairi qandallasan da,
Şeri zirzəmidə saxlasan da sən,
Bir şair nəfəsi gedib-gəlırsə,
Bir uşaq bircə bənd şeir bilirsə,
Şairlər qazacaq sənın qəbrini.

Bir gecə şairlər küçəyə çıxıb,
Sənın mərsiyəni oxuyar, market.
Bizə uzatdığın çəkləri yığıb,
Sənın kəfəni toxuyar, market.

Bezib, qəzəblənib, hirslənib, doyub
Mən səni Eyfeldən asdıracağam.
Sənə kassalardan başdaşı qoyub,
Səni vitrinlərdə basdıracağam.

Nəyi almısansa qaytaracaqsan,
Sinənin üstünə çıxacam sənin.
Əlimin altında yalvaracaqsan,
Alına bir şeir sıxacam sənin.

Dükənlər hamısı batacaq yasa,
Bu market dünyası iflas olacaq.
Elə çığıracaq ağırdan kassa,
Obama eşidib bəyaz olacaq.

Yağacaq başına şeir-raketlər,
Vitrinlər söz altda dağılacaqlar.
Yetim qalacaqlar mini-marketlər,
Gəbərib qurd-quşa yem olacaqlar.

Ay pozğun dünyanın pozğun qarısı,
Dollar dodağınla heç bir şey demə.
Sənə bağlanıbdı cənnət qapısı,
Yeri, cəhənnəm ol, düz cəhənnəm.

17. Mükafat

Vətən haqda şeir müsabiqəsi keçirilirdi. Birinci yərə 100 manat verirdilər. Tələbəydim, pula ehtiyacım vardı. İlk dəfə vətən haqda şeri onda yazdım. Bu da şeir...

Yaxşı danışırım maşından, qızdan
Söz sənə gələndə susuram, vətən.
Qoy yazım, qurtarsın şeir, bir azdan,
Yenə sanacağam cəsuram, vətən.

Sənə "can" deməyə taqətim yoxdur,
Mənim bayramım yox, adətim yoxdur,
Şuşaya getməyə qeyrətim yoxdur,
Bulvara getməyə hazırım, vətən.

Mən səni yaşaya bilmirəm hələ,
Pul olsa qaçırım tez, gülə-gülə...
Bax sənə yazdığım bu şeri belə,
Mükafat naminə yazıram, vətən.

18. Bomj, Füzuli və ölü siçanlar

Həyat

onun gözlərində

zibillikdən tapdığı

almanın dişlək yeri qədər boş...

O hər gün tapdığı almalar qədər tox,

diləndiyi qəpiklər qədər sərxoş.

Saqqalı

qızların mini ətəklərindən uzun,

ümitsizliyindən qısa...

O

yağmurda çimər,

günəşdə qızınar.

Saçında bitlərin marşrut darısqallığı,

metro basabası var.

Onun üçün fərqi yoxdu
mənim, sənin, onun
Obamanın, Klintonun
gəlməsi, getməsi,
Azərbaycanın Fransaya uduzması,
Albaniyayla heç-heçə etməsi,
fərqi yoxdu qəti.
O bu şəhəri, bu məmləkəti
zibil yeşiklərilə tanıyar.
Ümid
onun üçün
bir zibil yeşiyindən
o birinə qədər məsafə...
Mikrodalğada fırlanan qrilləri görəndə düşünər
ki,
toyuqlar da məndən üz çevirir.

... çiçək dükəninin önündə dayanıb
qızılgüllərə baxan bomjun
gözlərində Füzuli şeir yazır.
Nəsə düşünür bomj...
Əllərini ciblərinə salır.
Cibindən
oynamaqdan yorulub ölən siçanlar çıxır...

19. Veranın yuxusu

Səkinin üstündə bir qarı yatır
Saçları bulaşmış vaxtın qarına.
Parkda 10 qəpiyə tum büküb satır,
Nazimin şerinin misralarına...

Veradan tum alır qoca kişilər,
Tumlar bu dəfə də bir azca çiydi...
Çiy tumdan çırtlayıb fikirləşirlər,
“Ölmüş cavanlıqda çox gözəliydi...”

Fikirli kişilər uzaqlaşarkən,
Keçmişini düşünüb kövrəkləşirlər.
Deyingən qocalar uşaqlaşarkən,
Parkdakı adamlar seyrəkləşirlər...

Elə ki müştəri azalır parkda,
Torbada get-gedə tum da qurtarır –
Qarı böyrü üstə uzanır parkda,
Yorğun gözlərini yuxu aparır...

Hər gün yuxusuna bir kişi girir,
Uzunboy, mavigöz, bıqlı bir adam...
Hər dəfə qarıya bir vərəq verir,
Baş əyib deyir ki, hoşca qal, balam.

Vera o yazıya gülmür,
nə də ki, –
Oturub ürəkdən ağlaya bilmir.
Çünki illərdi ki, o vərəqdəki
Yazını yadında saxlaya bilmir.

Dünən tum satanda,
kitablarının
içindən bir vərəq cırdı rus qızı.
Gözü kəlləsinə çıxdı Veranın,
“a... mənim yuxuda gördüyüm yazı”

“ VERAYA

Gəlsənə – dedi mənə,
Qalsana – dedi mənə,

Gülsənə – dedi mənə,
Ölsənə – dedi mənə.

Gəldim.
Qaldım.
Güldüm.
Öldüm.”

Adını şeirdə görəndə Vera,
Güldü xısın-xısın bu işə bir yol.
Bükdü 10 qəpiklik tum tökdü sonra,
Verdi müştəriyə, dedi: “çox sağ ol,
Cibin dolu olsun!”

20. Mono adamın gündəliyi

“İyirmi bir ildir ki, güzgüyə baxıram və həmişə eyni sifəti görürəm. Darıxmaqdan adamın ulamağı gəlir”.
(Məşhur top-model Klaudia Şifer)

I. Səhər

Yeddidə durmaq hər səhər
sabunlu əllərlə öpmək
güzdəki dünənki üzü...
çaydanı beynindən
tüstü çıxanacan əsəbiləşdirmək.
stəkandakı şirinçayla öpüşmək,
əsnəmək,
ağzı havada bir qarış açıq qalmaq,

Pavarottiyə oxşamaq uzaqdan...

Təkrardı

evin hər bucağında əsnəmələr,
güzgüdəki dünənki üzlər,
pasportlardakı dünənki adlar,
beyni tüstülənən çayın dünənki dadı
hamısı təkrar.

bircə fincanlarımız fərqli...

8-ci mərtəbədəki mənzilimiz

Nuhdan bəri küsülüdü suynan.

Hər səhər

suya həsrət binamızın önündəki zibillikdən
“yeni ulduz” pişiklər, “azəristar” itlər
kədərli zəngülələr vurur
və aclığın bu heyvani səsindən
adamı ağlamaq tutur...

Çoxdandı bu şəhərdə bütün səhərlər

dünənin uğursuz və kədərli kopyasıdı...

– Qapını bağlayın mən getdim...

II. Metroda

*“Biz metro relslərinə bənzəyirik.
Qovuşmağımız qeyri-mümkündür”.
(bir filmdən)*

Hərdən düşünürəm
kassir qadın metrodan qocadı.
bir də, sanki, bu şəhərdə
adamlar öz ÜMİDLərindən balacadı.
Kassir qadın, məsələn,
ümidlərinin yanında
kisəsindəki qəpiqlər boyda.
Ümidlərisə güman ki,
pulun kağız formasında.
“Məşədi Əzizbəyov” stansiyasında
vaqondasansa,
neçə illərdi olursansa o stansiyada
vaqonun içində
bilməlisən ki,
kimsə bir-birinə baxmaz, görməz
bir-birini.
Çünki korluğumuz
nə Homerlə qohum,
nə Borxeslə dost...
Çünki dünya
adam korluğu çəkir!

Vaqonlarda böyüyür dilənçi uşaqlar,
vaqonlarda qocalır kitabsatan kişilər.
mənim kimi,
sənin kimi,
onun kimi,
bizim kimi...
oksigensiz tunellərdə keçir ömür.
Ömür dedikləri ölümə qədərki tunel,
Ölüm – depoya gedən qatardan düşməmək
kimi bir şey...
– Qardaş, düşmürsənsə, icazə ver, düşək...

III. Dərsdə

*“Mən çox kiçik yaşlarımdan məktəbə getməli
olduğum üçün təhsilimə ara verdim”.*

(Bernard Şou)

mühazirə dinləmək zamanı keçmiş adamlardan,
həyata hazırlaşmaq, həyata...
xarici bir film kimi baxmaq
24 at gücüylə qaçan qolundakı saata.
birinci dərs bitdimi
tələbələr ayıldımı və
yuxulu professor getdimi
bufetin önündə dərd,

siqaret və xəcalət çəkmək.
Dərdi qıza,
siqareti dərdə,
xəcaləti isə cibindəki siçanlara,
mədəndəki sükuta bağlamaq.
Köhnə şeirlərdəki kimi
üzdə gülüb, içdə ağlamaq...
Təklilik yersiz reklam kimi zəhləni tökəndə
aşıq olmaq, aşıq olmağı arzulamaq,
aşıqlıq uydurmaq özündən...
Tez-tez, sürətlə qızlar sevmək
popkornlu, dönərli, fantalı qızlar.
hər gün ədalı, hər gün dünənki
hər gün yeni bir çantalı qızlar...
sevmək və mütləq ayrılmaq
ayrılmağı öyrənmək üçün sevirmiş kimi...

adamlardan daha işıqlı dəhlizləri
qara əllərə bulaşan ağ təbaşirləri,
alınlarında "MADE in SSRİ" yazılı
müəllimləri,
dost-tanışları,
tanış dostları,
boğazdan yuxarı tostları,
boğazdan aşağı avamlığı,
gəncliyi, cavanlığı
universitetlə birgə bitirmək.

almadığın təhsilin haqqını verib
diplom almağı düşünmək...
Savadsız alilərin
ali savadlıları vurub keçdiyi bu şəhərdə
bütün günortalar
ucuz siqaret və çay qoxulu kafelərdə axşamı
gözlər yenə.
– Hansı kafeyə gedirik?
– Həmişəkinə....

IV. Günorta və kafedə

*“... bir insanın ölümü – ölümdür,
iki milyonun ölümü isə statistika”.*
(E.Remark, “Qara abidə” əsərindən)

Ofisiantların toylarına
dəvət olunacaq qədər olmuşuq əksər
kafelərdə.
Sifariş verməsək də, gətirə bilərlər lazım
olanı.
Çay içə-içə siqaretləri basdırırıq külqabında.
Çəkilənlər öldürür və ölüdür bir növ....
çəkilməmiş siqaretlərə bənzəyirik
kafe-külqabılara basdırılmışıq.

Kim çəkir bizi?
Kimin sinəsinə düşürük görəsən?
Bilmirəm...

Kafelərdə bütün cümlələr belə başlar:

“məhləyə quş gəlib”

və belə bitər:

“bir manatım var, atışaq”

və beləcə hər gün atəşkəs pozular...

Bəlkə, quşlar adamlardan daha xoşbəxtti?

Beləcə bitir günortalar

beləcə bütün “siqaretlər” çıxıb “külqabıdan”
gedir üzü axşama – “Kurtlar Vadisi”nə tərəf
axmaq-axmaq.

– Qaqaş, sağ ol, mən getdim.

– Tələsmə, gedərik də...

– Yox, film başlayacaq.

V. Axşam evdə

“Sahib olacağın şey budur, sahib olmayacağın şey bu...”
(“Kurtlar vadisi” teleserialından)

Axşamlar

əksər evlərdə

məğlub, yarımçıq kişilər
Polad Alemdarı əzbərləyir.
Əhməd də, Məmməd də, Hüseyin də
dükanı olan da, olmayan da
ağıllı da, kütbeyin də əzbərləyir.

Axşamlar

əksər evlərdə “aşka sürülür” qadınlar
anası keçəni keçənlərin,
atası seçəni seçənlərin,
“yarpağı tökülür” “dodaqdan qəlbə” cən...

Axşamlar

əksər evlərdə
qara, acı bir həqiqəti işıqlandırır ekran
ƏRLƏR BİBİOĞLUDUR
ARVADLAR DAYIQIZI...
“Bədbəxtlik nədir” sualının
ən gözəl cavabıdır bu:
birdən yatağındakının
ən yaxın qohum olduğunu anlamaq
və anlamaq ki, evsizlər ölkəsində ömürlük
evlisiniz...

Axşamlar əksər evlərdə

birnəfərlik olur ikinəfərlik çarpayılar.
Çarpayılarda belləri ilə danışır
evlilərin çoxu.
qadın sol,

kişi sağ böyrünən danışır.
Çarpayının ortasındakı uçurum elə dərin ki,
dünyagörmüş bir qocanın gözləri daha dayaz...
Axşamlar belə sağollaşib yatırlar
bu "Mister"lə bu "Missis":
– Gülşənin əri təzə maşın alıb, mersedes...
O, oğraşdı!

VI. Nəticə

"Sən özün ol! Başqalarından onsuz da var".
(Oskar Uayld)

Olubmu ki,
yuxudan duranda elə bilmisiniz ki, dünəndir.
əşitmisiniz ananız atanızı mətbəxdə danlayır
nəyisə süfrəyə dağıtmaq üstündə?
görmüsünüz ki, tualetin qabağında növbədir
yenə?
Məndə olub...

Olubmu ki,
metroda elə bilmisiniz ki, düşəcəyiniz stansiya
yoxdur.
Əşitmisiniz ki, kassir qadın nə vaxtsa xoş bir
söz desin?

Görmüsünüz ki, eskalatorun dibindəki qadının
üzündə işıq olsun?
Məndə olmayıb...

Olubmu ki,
müəllimə “qayıb” yazmaq keçsin içinizdən?
Eşitmişiniz ki, müəllim tələbəsinə vurulsun?
Görmüsünüz ki, müəllimənin geyimi dərstdən
daha maraqlıdır?
Məndə olub...

Olubmu ki,
düşünəsiniz ki, bütün ucuz kafelərdə sizi
tanıyırlar?
Eşitmişiniz ki, hansısa kafedə menyular şeirlə
yazılsın?
Görmüsünüz ki, ofisiant hesabı əyməsin?
Məndə olmayıb...

Olubmu ki,
ən yalandan yazdığınız şeirlər
ciddi saydıqlarınızdan çox sevilsin?
Məndə olub...

P.S. *Gündəliyin bundan sonrakı səhifələri oxunmaz
halda olduğu üçün oxuya bilmədik.*

21. Tənasüblük

Qızlar

atanın maaşı qədər
dodaq boyası yaxar.

Atalar

belə bölər maaşlarını:

250 manat = (qaz, su, işıq pulu)+(çörək, siqaret,
yol pulu)+(bir kilo ət, bir toyuq, kontur)+
iki dodaq boyası...

22. Böyük Ben üçün qol və divar

Cumar üstümüzə hər gün
saatların əqrəbləri zəhərli iynələriylə.
Ömür keçər beləcə
zəhərlənmiş bədənin qanını təmizləməklə.
Qaçmaq olmur
divarlarımız və qollarımız əqrəb yuvası.

Əqrəblər, iynələr
və iri, xırda saatlar.
Zəhərlənmiş həyatlar...

Saat əqrəbinin çaldığı adamlar
qum saatının qumunda
itər, yoxa çıxar.

Nə qədər ki, Big Ben var,
əqrəblərin zəhəri bitməyəcək
və adamlar öləcək

saat zəhərlənməsindən.

Ax Big Ben, Big Ben,
kaftar əqrəb, zəhərin anası
saatların ulu nənəsi!
Həyatımızın divarlarından yığışdır özünü,
qollarımızın başından açıl.
Sənin həyatımızı təftiş etməyin,
Şerlok Holmsluğun, müstəntiqliyin
nə bilim böyüklüyün, "big"liyin
Kamelota and olsun ki,
müvəqqəti, ötəridi.
Zəhərli quyruğunda nə Ekskalibur yeri var...

Sənin bu Şekspir möhürlü,
Oksford məzunu məğrurluğun,
aristokrat duruşun,
məni əsəbiləşdirir.
Kaftar saat, qoca iblis
çox səsləndirmisən
günahsızların qanı tökülən saatları.
günahın yuyulmaz
Trafalqar boyda vanna,
Temza qədər su olsa.

Nə forslanırsan,
bəlkə, elə
bizim nağılların almasını cəzb eləyib
Nyutonun başı?

23. Pessimizm

Adamlar nə qədər ümidlidi,
nə qədər xəbərsiz...
ümidlərinə yazığım gəlir.

Viktorina dünya, yarışma-dünya
sualların ömür uzunluğunda
hamımız məğlub.

cana gəldik ölümlərdən...
deyin, hansıdı AZADLIQ?

- a) Heç biri
- b) Heç biri
- c) Heç biri
- d) Heç biri

II bölüm

HÜZNTÜ

1. Tuneldə

(A) metroda dişlərim.

Adam nə qədər özüylə danışırsa içində
o qədər darıxır, sıxılır.
dünən də, bu gün də, sabah da
olmuşlar, olanlar, olacaqlar
kiçilir, bölünür, bir sükuta yığılır...

İdi tunel işıqlarını pəncərəboyu ötüb keçən
vaqon
duracaq növbəti stansiyada,
kimlərsə girəcək içəri
təklilik bir neçə adamlıq çoxalacaq...
Bir azdan düşəcəm
pəhləvan tək bağlayıb dişlərimə

arxamca çəkəcəm
vaqonlar dolusu təkliyi yazı masama...

bayaq metroda

o

mən düşdüyüm stansiyada mindi.

Ya da əksinə

mən

onun mindiyi stansiyada düşdüm...

Hansı düzdü, dəqiqdi?

Bilmirəm...

O mindi,

mən düşdüm,

mən düşdüm,

o mindi deyə

gözüm tunel qaranlığında itən qatarda

və dişlərim qanayır...

(B) Təəssüf

Sol əli üçnəfərlik oturacağın tutacağında

qucağında qara Şanel çanta,

sağ əlində yarım içilmiş fanta

qafiyələndi gözlərimiz...

böyüdü içimdə

istifadə olunmamış bir ümid.

Gözləri işıqforun "keçin!" yaşılı,

dodaqları "dayanın!" qırmızısı.
ən pisi oydu ki, şeriydi
yazmaq istəyirdim onu.
Sonra
qatar nəfəsini dərdi hardasa.
Birdən O gəldi
gözləri gözlərimdən eynəksiz...
Salamləşdılar.
Ağzını dilinin bitdiyi yerəcən açıb güldü
yer boşaldı, oturdu.
Ümid həqiqəti görüb
ayağa durdu,
qafiyədən çıxdı gözlərimiz.
Bitdi arzunun istifadə müddəti,
arabir gözləri şeir olmaq istədi
olmadı...
o gün şeirsiz qaldım.
O gün çıxan kimi metrodan
bir təəssüf tüstülətdim evəcən...

2. Rekviyem

Əgər gülüş əvvəlkitək yaraşmırsa dodağına
sabahların qiyməti artıb olursa dünəndən baha
ciblərinin gücü çatmırsa
o biri günə, o biri sabaha,
barmaqlarının gözləri baxmaqdan qorxursa
mətbəxdəki bıçağa,
şkafdakı babadanqalma silaha
bax, onda
ölə bilməmək ölməkdən daha çox ölməkdir....

Elə ki ümidlər, arzular, istəklər
çamadanı toplayıb getdi,
yəni ki, daha burdakı işin bitdi,

çoxdandır ki, pəncərələr pərdəylə qapalı
və çoxdandır ki,
güzgüdəki üzü tüklü adam təkdir
bax onda
ölə bilməmək ölməkdən daha çox ölməkdir...

3. Heç nə, heç nə...

Hər gecə kədər
Ekskalibur itiliyində bir iynəylə
venama düşər.
Tavanla üzbəüz qalaram,
saatım hamıdan geri.
Qolum çarpayıdan sallanar...
Hər gecə
qan verərəm ayrılığa
“Təklik” adlı hospitalda...

Rəngim payızlaşar
5 metr soldakı çarpayıda
ayrılıq ətə-qana dolar.
Yanağımın qırmızılığı
onun yanaqlarına kopyalanar.

Hər gecə
beləcə
Prometeyləşərəm və
ayrılıq qartallaşar.
365 gün Esxil qəhrəmanı olaram
“Təklük” adlı hospitalda...

Hər gecə
qoltuğumun altında
termometrin qızdırmasını ölçərəm.
Belimdəki şüşə təpəciklərdə qızarar ətim
havanı üfləyib içərəm qaşığı-qaşığı...
Beyin ölümü düşündükcə
başlar ürəyin qorxaqlığı.
Rəngli ümid həbləri
rəngsiz ömrə dodaq boyası, sadəcə...
Sonrası... sonrası... sonrası
Heç nə, heç nə.
Sağlığınız.
3,2,1...

4. Paranoikin gündəliyindən

Evdə tək olanda gündüz ya gecə,
Otaqlar cibimtək bomboş olanda –
Boşalır qəfildən ev, bina, küçə
Sanıram bir yekə yalandır ömür,
Mən də yaşayıram bax bu yalanda...

Elə oturduğum yerdəcə birdən,
Elə bilirəm ki, qapım döyülür.
Qarıya cumuram onda qəfildən,
Açıram boşluqdur...
Ev mənə gülür.

Gülür onda mənə ev, divar, qapı
Ağ şalvar, göy köynək, boz ayaqqabı

Yarımçıq siqaret, dolmuş külqabı
Gülməyə başlayır üzümə Hər Şey.

Yerimdə donuram mən uzun-uzun,
Ölür içimdəki ümidim, arzum
Birdən qışqırıram deyirəm: susun!
Gülür qəhqəhəylə sözümə Hər Şey.

Qapı cırıldayıb deyir – sev – mənə,
Piano görünür qara div mənə,
Cəhənnəm görünür bütün ev mənə,
Başqa cür görünür gözümə Hər Şey.

Birdən masamdakı telefon qalxır,
Çığırır, qulağı deşir fəryadı.
Ürəyim deyir ki, dəstəyi qaldır!
Qorxuram...
Dilaltı deyirəm: qarabasmadı.

Səslər qulağıma eləyir hücum,
Fikrimi bir şeytan daşlayır yenə.
Götürüb deyirəm: “alo, buyurun...”
O taydan bir gülüş başlayır yenə.

Kimdir belə gülən? Deyirəm gülmə!
Şeytandır, yoxsa ki, mələkdir gülən?
Qəfil görürəm ki, elə sən demə,
Əlimdə tutduğum dəstəkdir gülən.

Kəsməsə bu dəstək gülüş səsini,
Eşitsəm qapının döyülməsini,
belə olmayacaq,
gərəkdir mütləq
səslər qulağımı dəng eləməsin,
telefon dəstəyi mənə gülməsin,
əşyalar halıma sevinməsinlər,
qapılar adamsız döyülməsinlər,
dəli olacağam yoxsa bu evdə...

5. Bir Hitchcock ssenarisi...

Beynimə qan sızsa yıxılsam, ölsəm,
Bir gecə qəfildən yuxuna gəlsəm,
Qorxudan oyansan, için darıxsan...
Açsan çəkməcəni dərman atasan,
Ordan sənə aid bir şerim çıxsan,
Bunu təsadüfə bağlama qəti.
Özünə bir fincan su tökəcəksən,
Pərdələr başına açacaq oyun.
Gedib cəftələri bərkidəcəksən,
Gəlib görəcəksən içilib suyun...

Çaşıb qalacaqsan, ürəyin, beynin,
Şübhə şərbətini içəcək onda.
Qorxudan dizlərin tir-tir əsəcək,
Tavandan bir kölgə keçəcək onda...

Otağın qapısı aralanacaq,
Ürəyin qorxudan paralanacaq.
Əvvəl küçənizdə kimsə güləcək,
Sonra yan otaqdan səsim gələcək,
Pərdəndə kölgə tək görünəcəyəm.

Birdən içindəki hissi bitirib,
Qorxunu o saat donduracaqsan.
Tez gedib mətbəxdən kibrit gətirib,
Şəklimi, şerimi yandıracaqsan.
Bax onda ürəkdən sevinəcəyəm...

6. Azalma

Ölüb azalmır adam,
Azalıb ölü.

Ata-ananı itirib
zibil qabını doldurmağa başladığıca
istifadə olunmuş ümidlərlə
evdən, işdən, küçədən,
qohumundan, qonşusundan
dostundan tanışından
hər şeydən,
hamıdan azalır adam.

Səndən sonra
heç kim onun yoxluğundan
filan qədər keçir deməyəcək...

saat həmişəki kimi ya nəyəsə işləyəcək,
ya nəyəsə qalacaq...
evin hər küncü
xəyanət etməyə başlayacaq sahibinə
bir evdən bir adam azalacaq...

sonra adamlar yaşayacaq
sən olmamış kimi...

Yolüstü qəzet aldığıın kişinin
sənə qəzet satmamağıyla
dəyişməyəcək heç nə...
qonşu binada Qəni,
binanın altındakı dükanda Şirin...
unudulacaqsan hamı üçün...
Ölüb azalmayacaqsan
azalıb öləcəksən...

7. Vəba xəstəsinin son günlərindən

Yetim və bədgüman bir öskürəklə təhlükəliyə
hamıya,
həkim xələtlərini bayraq edib təslim olmuşkən
həyata
hərərətini qırxıncı otağa çatmışkən
az qalmışkən üç almanın düşməyinə
yanıma gəlməyin dərd keçər sizə...

Vaxtın getməyindən zəhləmin getdiyi vaxt
kimsə saat unudub otağımın divarında???
Kimin vaxtı varsa gəlib götürsün
bu raket sürətli vaxtı divardan.

Sizi qınamıram, qınaya bilmirəm
mən bu zəhrimara mübtəla ikən

yanıma gəlsəniz bir qutu ümidlə
dərdə yoluxma ehtimalınız var.
Ən cəsarətlinizin yanımda olması özünə ziyan
yanıma gəlməyin dərd keçər sizə.

Halbuki hamınız gəlsəniz yanıma
bir yerdə çıxartsaq saatları divardan
qoymasaq üç almanı düşməyə
üzümüzü və günümüzü həkim xələti rəngində
boyasaq
qandallasaq özümüzü azadlığa
nə gözəl olardı...
amma siz
azadlığa yoluxmaqdan qorxan adamlar
kürəkləri çarpayı, üzləri yorğan adamlar
siz mənim öskürəyimə də dəymirsiniz.
Yanıma gəlməyin...

8. Məlikməmmədin quyudan üçüncü qıza yazdıqları

Zalım qardaşların yamanlığından,
İçimi yeyirəm gün boyu, ay qız.
Bir qadın bətninin qaranlığından,
Daha qaranlıqdı bu quyu, ay qız.

Divi almılıqda güddüyüm təki,
Yuxulu gözlərlə açılır səhər.
İndi mən yarama duz basıram ki,
Səni fikirləşim səhərə qədər.

Bu quyu kəsilməmiş kəndir qoxuyur...
Qanayır köksümə batan xəyanət...
Sükut bu quyuda zildən oxuyur...
Burda ümitsizlik hər gün nəqərat...

İndi yorğun canım özümə sərhəd,
Yalandan deyirəm vecinə alma.
Mənə deyən lazım, ay Məlikməmməd,
Sevməli yaşında nə div, nə alma?..

“Qu” – dedim, quyuya atdılar məni,
“Qa” – dedim, qardaşlar qayıtmadılar...
Gedib yuxu kimi yatdılar məni,
Sonra bir-birini ayıltmadılar.

Burda sənsizlədim, gümanım itdi...
Adamlar quyunu daşladı, ay qız.
Cavanlıq içimdə çürüdü getdi,
Qocalıq içimdən başladı, ay qız.

Quyuya hər gecə gümüş ay qonaq...
Hər gecə quyuya ulduzlar axır...
Quyudurbiniylə münəccim torpaq,
Mənim gözlərimdən göylərə baxır...

Qara xatirələr ağlanan kimi,
Çoxaldı quyuda sənin azlığın...
Ümidin gözləri bağlanan kimi,
Açıldı gözləri adamsızlığın...

Kaş külək olaydım, adam yox, külək
İndi mənim üçün külək – azadlıq...

Nə vaxtsa demişdin ağ qoç gələcək,
Min ilmi keçibdi?
Bilmirəm artıq...

Qaranlıq, tənhalıq, soyuq və gecə...
Biryolluq gediblər bütün gedənlər...
Ədalət kəsilmiş kəndirdi mənə,
İndi padşahdılar kəndirkəsənlər...

Burda can verirəm, ölmürəm, ay qız,
Bu quyu ümiddən, ölümdən kasıb...
Min ildi anlaya bilmirəm, ay qız,
Mənim bu nağılda nə divim azıb?!

Yaman üşüyürmüş adam adamsız,
Adamsız duyurmuş adam zamanı...
Canı şüşədəymiş divlərin, ay qız,
Bu quyu şüşədi, mənə div canı...

Bir simurq lələyi yandır bu gecə,
Yoxdu bu quyuya gedib qayıdan...
Bu şüşə quyunu sındır bu gecə,
Mənim div canımı çıxart quyudan.

Göylərə baxıram ulduz sürüşür...
Ölmürəm, uzanır bu dəhşət, ay qız.
Mənə üç almadan bir alma düşür,
Yoxmuş bu nağılda ədalət, ay qız...

9. Absurd

Yolumu gözləyir hər səhər bir iş,
Bir yolu yüz dəfə keçirəm hər gün.
Səhərlər harasa durub getməmiş,
Payızı dəmləyib içirəm hər gün.

Çörəyin üstünə həsrət yaxıram,
Bir az gülüşündən qatıram çaya.
Bir az içimdəki sənə baxıram,
Bir az da çöldəki sənsiz dünyaya...

Baxıram... oluram hamıdan kəsən,
Küsürəm... küsməyim qəzəbim olur.
Bəhanə gəzirəm ağlayım bəzən,
Köhnə mesajlardan gözlərim dolur.

Getməsen qoluma girərdin yenə,
Mənə nəfəsim tək yaxın olardın.
Getməsen dondurma alardım sənə,
Yenə köynəyimə ləkə salardın...

Payızdır. Siqaret, bir də dörd divar...
Rədifdən sonrasın. NÖQTƏ. Bitmişən.
Görəsən, bu şerin nə mənası var,
Getməsen getməzdin, amma getmişən...

10. Bilmək istəmirəm...

Alikə

Səni mənim kimi qəmli,
Görmək istəmirəm, dostum.
Burax gözüm qalsın nəmli,
Silmək istəmirəm, dostum.

Deyirsən: qurtar içməyi,
Çaydan arağa keçməyi.
Elə bezmişəm heç nəyi, –
Bilmək istəmirəm, dostum.

Keçilmiş i keçə-keçə,
Bina-bina, küçə-küçə
Çəkə-çəkə, içə-içə
Ölmək istəmirəm, dostum...

11. Bir mesaj qədər

Sən samanı çox saxladın
zamanı keçdi.
Artıq gecdi...

“Olacağam” – dediyin kimi
ola bilmədin
ya da olmadın.
Heç vaxt dəqiq anlaya bilmədim
necəsən...
gəcələrımə gündüzsən
ya gündüzlərımə gecəsən...
anlaya bilmədim heç vaxt.

Bu gecə
yoxluğunun ilk sevgililər günü
anladım səni.

“sən istəyən kimi olacağam” – deyib
ola bilməməyin
əslində olmağın idi...
bu gecə
telefonumda bir mesaj qədər az,
içimdə bir şey qədər çoxsan.
Sən olduğun kimi ydin.
elə ona görə də
yanımda
həmişəlik YOXSAN.

12. Gecənin melanxoliyası

Divarda əriyir
stoldakı şamın kölgəsi.

Şam işığı boyunca qaranlıqdı
ışığın çatmadığı yerlər.

Masadakı adamlar üzü qara, susmuş...

Əsəbdən əlindəki alışqanı oynadır kişi
alışqanın gücü çətmir qaranlığa.
kişi masaya atır alışqanı
divarda əriyən kölgədə alışdırır
dodağındakı darıxmağı.
kişi bir tüstü darıxmaq çəkir içinə,
bulud üfürür qaranlığa,

alışır qanı
götürür alışqanı...

Qadın şamda bişirir baxışlarını...

Qaranlıq melodiyaşının zilində
susur iki nəfər.

Sonra kişi darıxmağın çəkib bitirir
qadın yandırır qurtarır şamda baxışlarını...

Əriyir divarda
stoldakı şamın kölgəsi.
Azalan şam kölgəsi boyunca uzanır gecə
kişi alışqanı oynadır yenə
qadın baxışlarını atır şamın içində
və beləcə
gecə nəqəratlanır.

13. Olmamalıydı

Bu qədər asan olmamalıydı hər şey...

Tanışlardan telefon nömrəni götürmək,
əlini tutmaq,
evə ötürmək,
əvvəl dodaqlarına,
sonra xətrinə dəymək
bu qədər asan olmamalıydı...

İkimiz də istədiyimizə çatan kimi tükəndik.
İkimiz də olduğumuzdan
artıq olduq, görünür.

Bu qədər asan olmamalıydı...

Nəyisə, nələrisə yarım saxlamalı,
tam paylaşmamalı,
tam bölüşməməliydik...
Az zəngləşməli,
mesajların sayını azaltmalı,
və bəlkə də, heç öpüşməməliydik...
Bizə aid hər dərdi özümüz,
ancaq özümüz çəkməliydik.
Yersiz incimələrin,
küsmələrin arasına gülüş səpməliydik.

Bu qədər asan olmamalıydı...

Binaları, maşınları, küçələri,
telefonda səhəri açdığımız gecələri
unutmaq,
şəkillərini silmək,
sonra adını telefondan pozmaq
və bu gecə
bu şeri belə birnəfəsə yazmaq
asan olmamalıydı.
MƏNİ BAĞIŞLAMA!

14. Qürub

Səndən öncə çatdı çəkmələrinin səsi qapıya...
sonra günəş doğdu pilləkəndə
təngnəfəs, gülümsəyən.

Heca vəznində səliqəliydi otaq,
susduq əruz vəznində...

Gülüşdük
çıxdı qafiyədən gözlərinlə köynəyin,
bağladıq qapını üzü çölə...

İçimdəki vaşağın gözləri elektrikləndi,
qamçı saçlarının şimşəyi düşdü çiynimə
dodaqlarımız şeirləşdi.

Auta atdıq köynəklərimizi,
mərkəzdən başladıq oyuna...

Ayrıydı bədənindəki xəritənin coğrafiyası,
başqaydı hava durumun, iqlimin.
Göbəyində batan qadınlığın
iki dəfə çıxmaq istədiyi yerdən
şeyirlər içdim süd qoxulu.
Qulağına nəfəsimi pıçıldadım...
Yazılmamış şeyirlərin sözlərini
köçürdüm dodağından
eynəyim masadan bizə baxdıqca...

Sonra,
iki saatmı, üç saatmı sonra
çiçək istədin qəfil,
mən pul oğurladım öz cibimdən...
çəkmələrinin səsinə götürüb
batdıq uzaqlarda günəş kimi...
indi xatırlayıram
gözəl qürubuydu...

15. Olmur

Daha son ümidə ümid qalmayıb,
Qalsa yollarına baxardım, olmur...
Soyuq əllərimi üzük yerinə,
Qaynar əllərinə taxardım, olmur...

Yanında, elə bil, yersiz qonağam,
Mən sənə günaham, suçam, yasağam.
Sən güllə deyilsən, mənsə qorxağam...
Səni öz başıma sıxardım, olmur...

Neyləyək olmadı, çatmadı gücüm,
Elə bil, tutmadı bürcünlə bürcüm.
Səni ürəyimdən çıxarmaq üçün,
Gərək ürəyimi çıxardım, olmur...

16. Saxla...

Bilsəm ki, görüşlər, gülüşlər əbəs,
Dodaqlar sevgini yalan deyirsə,
Sevdiyini deyilsə axtardığın kəs,
Üfüqdə ayrılıq gözə dəyirsə,
Saxla göz yaşını lazım olacaq...

Qara gün gələcək gözləməsən də,
Susub, ağ gününü bitirəcəksən.
Bir gün istəsən də, istəməsən də,
Atanı, ananı itirəcəksən,
Saxla göz yaşını lazım olacaq...

Nə vaxtsa alacaq səni bir kişi,
Nə vaxtsa sənini də üzün güləcək.
Övlad qayğısıyla, ev-eşik işi,

Nə vaxtsa sənə də çətin gələcək,
Saxla göz yaşını lazım olacaq...

...Günü yola salıb qayıdır axşam,
Durub gözləyirsən gün geri gələ...
Bizim küçəmizdə ağlayan adam,
Sən də sevinərsən darıxma hələ
Saxla göz yaşını lazım olacaq...

17. Unutmaq, tərgitmək və öldürmək

Əvvəl səni,
sonra kent səkkizi,
vodkanı,
sevməyi,
yazmağı unutmaq.
Sonra...
Sonra isə unutmağı...

Hər şeyi –
səni,
siqareti,
içkini,
yazmağı,
sevməyi tərgitmək.
Sonra...

Sonra isə tərgitməyi ...

Hamısını:

sonuncu kent səkkizi,

araq şüşəsini,

səni sevməyi,

şeir yazmağı,

unutmağı və tərgitməyi öldürmək.

Sonra...

Sonra isə öldürməyi...

18. Bağışlanma

Özünə məhkum olduqca,
özün cavablar verdikcə öz suallarına
çəpərlərin böyüyər, hasarların ucalar,
adamlar o tayda qalar,
sən eynəklərinin arxasında...

mən tütünlər çəkib şərəblər içmiş,
dənizlərdə günəşlər batırmış adamam.
özündən yaxşı heç kim aldatmır adamı...

Hara gedirəm, gedim,
harda gizlənirəm, gizlənim,
elə hey arxamca düşür
yeni günün axşamı.
Amma bilirəm

gün gələcək, uduzacaq eynəklər gözlərə,
şairlər sözlərə uduzacaq gün gələcək,
səslər qulaqları bağışlayacaq,
yollar ayaqları.
Allah uşaqları...

19. Nikbinlik

Nöqtə kimi gələcəksən,
Bitdiyimi bildirəcək.
Sənə vaxtsız deyəcəklər,
Bu da məni güldürəcək.

Nə vay-şivən, nə göz yaşı,
Nə qorxu, nə can təlaşı,
Barmaqların uzaqbaşı,
Gözlərimi söndürəcək.

Bitəcəksə bir gün yolum,
Üzmü cırım, saçmı yolum?
Ölmə, ölüm, qurban olum,
Bəs məni kim öldürəcək?

20. Adam

Gecələrin gec gəlib,
tez bitməsinə alışmışkən,
barışmışkən telefonun
bülbul səmindən də gözəl sükutuyla...
(Ximenes haqlıydı)

Baharda –
hə, hə,
baharda
ümid gözlərinə bənzəməyə çalışarkən,
alışarkən çiçəkçi vitrinində qızılgüllər,
sms-lərə yay endirimi varkən
siqaret kötüklərindən ürək şəkli çəkən
okean ürəkli aysberq adam.
soyuq, qürurlu, məğrur...
bilməzsən

nə qədər üşüyüb,
nə Titaniklər batıb içində bilməzsən...

Qızlar sevib
nivea saçlı,
colgate gülüslü
dupont ətirli, gucci öpüslü,
tez-tez reklamlara ayrılıb
serial göz yaşları tökən,
qızlar deyirəm sənə
ucuz yerini tapıb
topdan romantizm alan,
kədər geyinən, ağlağan qızlar.

Qızlar sevib ki,
hobbiləri bədbəxtlik.
Çərşənbədə ölüblər ki,
səhər cümə axşamı.
13-ü cüməyə düşəndə doğulublar ...

Bilməzsən
tutub əllərindən kiminsə
keçmək istərkən sevda yolunu
qara pişiklərin tıxacına düşən,
polislərinin fiti, pişiklərinin miyoltusu tək səbri
olan
illər olub...

Amma üşütməz səni
bu adam, bu aysberq adam,
içi xarabalıq adam,
balıq adam
adam...

21. Darıx-an-tik

Bu kömürgözlü gecə borc kimi ağır
küçəyə yağış yağır.
Binalar yuyunur, ağaclar su içir.
Adamın ağılından min fikir keçir...

Saat üç tamam.
qonşunu oyadıb soruşmaq istəyir adam:
bəlkə, bir az hənirtiniz ola?

22.Çarəsizlik

Danışdıqca adamlar
ağızlarından töküldülər,
çilikləndilər.
göründü sözlərinin altından
içlərindəki diktator,
qəblərindəki bölgü.
ürəkləri yaltaqlığa döyündü,
sözlər boylarını
daha dəqiq göstərdi şəxsiyyət vəsiqəsindən.

Susdum.

Siqareti siqaretə caladım,
tüstü uddum, tüstüsüz yandım
adamlar danışdıqca.

Danışdıqca adamlar
yetimin tapdığı çörək kimi
didildim, parçalandım.
Söz-söz böyüdüm,
Cümlə-cümlə yaşlandım.
Gözlərimi yummağa,
əllərimi qulağıma tıxmağa utandım.
Yapmacıq gülüşlərlə gülümsündüm.
Susmağın yalanını danışdım.

Gülümsünən sükutuma baxıb
danışdılar adamlar.
Çıxıb gedə bilmədim.
Axı kimsəm yoxuydu onlardan başqa...

III bölüm

NO COMMENT

1. Yalan

Əsir düşüb
susuzluqdan ölən əsgərin
evdən çıxanda dalınca su atmışdılar.
Onu aldatmışdılar...

2. Analiz

Adamlar,
səhər acqarına
bir kibrit qutusu ürək verin analizə.
Görəcəksiz ki,
günahınızın atası şeytandı.
Görəcəksiz ki,
siz günaha hamiləsiniz...

Ağaclar,
səhər acqarına
bir kibrit qutusu yarpaq verin analizə.
Görəcəksiz ki,
yarpaqlarınızın atası buluddu.
Görəcəksiz ki,
siz ucalığa hamiləsiniz...

Dənizlər,
səhər acqarına
bir kibrit qutusu mavilik verin analizə.
Görəcəksiz ki,
maviliyin atası səmadı.
Görəcəksiz ki,
siz qağayılara hamiləsiniz.

Şairlər,
səhər acqarına
bir kibrit qutusu SÖZ verin analizə.
Görəcəksiz ki,
ALLAH var.
Görəcəksiz ki,
Hər şey dəqiqdi, düzdü.
Görəcəksiz ki,
dünya SÖZDÜ...

3. Qorxu

Olacaq, olacaq onsuz da olacaq
Hamı öləcək.
Hamı biləcək hər şeyi...
Elə buna görə də
məni daha
nə yaslardakı samovar çayı,
nə halva, nə dovğa
mərhum arxasınca
başlanan mübahisə, qovğa maraqlandırmır.
Məni daha nə məzarlıq,
nə də torpaq qorxudur.
Məni bu dünyada bir gün
şeyrsiz, dostlarsız,
sevgisiz qalmaq qorxudur...
İlahi, şükür bu uzun, bəstəboy

eynəkli, eynəksiz,
ürəkli, ürəksiz,
kök, arıq dostların varlığına, şükür!
gedənlərin qoyduqlarına,
qalanların sağlığına şükür!

4. Edison üçün silsilə

(A) Nəsə elə...

Kompyuter yanında kaktus kimisənsə çoxdandı,
telefonun susursa Qraham Belin səsiylə,
teleseriallar ağılada bilmirsə daha
saatlı bomba ürəyilə döyünürsə
divar saatında vaxt
darıxma, sıxılma, üzülmə...

nəsə elə, dostum, nəsə elə...

pəncərələri aç, pəncərələri
burax günəş ayaqqabılı keçsin içəri
pəncəyini küləyə bağışla
çətirini yağışa...

sərçələrin səsi öpsün divarların dodaqlarını,
uşaqların gülüşü öpsün.

Bu gün yeməyi özün qızıdır,
çayı özün dəmlə
ütünü köynəyin bağına özün sıx bu dəfə,
səninlə getsin bu dəfə ütü
şalvarın ayağına düşməyə...
Gülümsə hamıya, gülümsə!
Darıxma, sıxılma, üzülmə...

Bir şeir yaz, əzbərlə,
dənizə get,
şeir pıçıldadı dənizin qulağına, şeir pıçıldı...
Hərəniz bir siqaret yandırın
sən və dəniz.
Sən burnundan burax tüstünü,
dəniz uzaqlardakı gəmilərin borularından.
İşığında şeir yazmağa bir-iki ulduz al gecədən.
Bir mahnı saxla həmişə dilinin altında
zümzümə elə,
gülünməmiş lətifələr tap dostlarınla gülməyə.

Nəsə elə dostum, nəsə elə...
Darıxma, sıxılma, üzülmə...

(B) Şükranlıq

Səlim Babullaogluna

Əlləri kirli
çəkməsi toz
gecəsi, gündüzü bomboz bu şəhərdə
səni anlayan olmasa da
o məlum ünvanda
ventilyatorun yanındakı masada
bir Bakı gecəsində
bir iftar süfrəsində
istiqlanlı, ağzıdualı bir stəkan suyu,
qəhvəyi gözlü bir xurmanı,
sarı saçlı, mübarək üzlü bir çörəyi bölmək varsa
günəş varsa, dostlar varsa, gülmək varsa
şükür olsun, şükür olsun, GÜLÜMSƏ!

darıxma ki, qüssələr var,
iztirablar var.
axı bu dünyada dostlar var,
kitablar var...
şükür olsun, axı hələ sağlar var,
axı hələ uşaqlar var...
axı hələ gəziləcək şəhərlər,
üzülməli mavi gözlü dənizlər,
qızınmalı sünbül saçlı günəş,

yazılmalı şeirlər,
içilməli çaylar,
bölünməli çörək var.
Axı hələ Sona var, Mübarək var.
Şükür ki, var, şükür ki, var, şükür ki...

Bu dünyada kədər qədər xeyir varsa,
Gözlərində işıq varsa,
ürəyində şeir varsa
sevgi varsa,
axmaqlarla, əclaflarla, avamlarla
küsüdüyün, barışdığın adamlarla maraqlıdır
məncə həyat.
Maraqlıdır, maraqlıdır, maraqlıdır şükür ki...

Hər namazın səcdəsində
alınına nə yazılıbsa pak torpağa yaxınlaşar.
Ana torpaq öpər onda bir gün geri qayıdacaq
övladının alnındakı yazılanı.
Namaz bitər
ürəyində bahar olar,
görərsən ki, yanağında güllər açır.
Sən Tanrıya addım-addım yol gedərsən,
Görərsən o tərəfdən sənə tərəf qaçır Tanrı...
Şükür olsun, şükür olsun, min şükür!

(C) Dekabr səhərində ümid

Çöldə cıvələnərkən dekabr günəşi,
çıxıb getməyə yer varkən,
evdə oturmaq vasvası adamlar kimi
sevgi məcelləsinə görə cinayət.
Dünya həbsxana zatən
qutu evlər içrə kibrit olmağa nə hacət.
Bu günəşdən od almaq,
yanmaq, alışmaq, sevmək...
İnsanları sev, dostum.

Siqaretini ver zibil qutuları çəksin,
Ayaqqabının öpüşü qalsın
yolların yanağında,
uşaqlardan bir çimdik oğurla,
göz vur bir gözələ dodaqları qaçsın.
Gözlərini yum, dərin bir nəfəs çək!
pıçıl da ki, şükür sənə ilahi!
Dodaqları qaçan qızın dodaqlarına çatıb
götür dodaqlarını.
qayıt
de ki, buyurun dodaqlarınız.
Qıvrırcıq saçları altında gizlənən qulağına
İki söz üfür: səni sevirəm.

Başını çəkmənə sürtən pişiyi oynat,
tüklerinin
ağlığına,
bozluğuna,
qaralığına,
sənin,
pişiyin,
dekabrın
birgəliyinə,
o saatın
o anına yaxşı bax!
Gözəldi, elədirmi?
Sevmək, dostum, sevmək...
Allahı, sevmək, Allahı...

5. Şillə

Ucuz, sığortasız bir qəbir qazın,
O qızın qəlbimi qırdığı yerdə.
Üstünə adicə bir cümlə yazın,
Bu oğlan ölməyib durduğu yerdə.

Qəlbini qırmadım ürəkqıranın,
Aldım salamını aravuranın,
Əli qırılıydı saat quranın,
Vaxtı sənsizliyə qurduğu yerdə.

Çıxırıq, sonuncu pillədi ölüm,
Şamda öləziyənlə şölədi ölüm,
Atadan övlada şillədi ölüm,
Gül bitər atanın vurduğu yerdə...

6. Üzü işığa

Solğun bənizimdə yox idi işıq,
Hər tərəf bir dəli zülmətdə idi.
Sənsiz hər nə varsa qatmaqarışıq,
Sənsiz hər nə varsa həsrətdə idi.

Qıfıllar qapıda toz bağlamışdı,
Cəftələr, elə bil, daş olmuşdular.
Baxışım tavanı qucaqlamışdı,
Gözlərim it kimi yorulmuşdular.

Sən uzaq gəzəndə könüldən, gözdən
Ürəklər hər şeyi boşlamışdılar.
Bir acı baxışdan, bir acı sözdən,
Adamlar ölməyə başlamışdılar.

Gecə istəmirdim səhər açılınsın,
Ölmək istəyirdim yatdığım yerdə.
Deyirdim cəsədim qoy basdırılınsın,
Hər səhər zibili atdığım yerdə.

Təklilə yüklənmiş, dərdlə yüklənmiş
Hər şeyi bitirmiş bir adamıydım.
Saçları uzanmış, üzü tükənmiş
Səsini itirmiş bir adamıydım.

Ölü siqaretlər, dolmuş külqabı
Qəzaya uğramış ev telefonu...
Ömür sualının buymuş cavabı,
Dünyanın sonuymuş ümidin sonu.

Günbəgün güzgüdə əksim itirdi,
Sakitcə ölürdü adamın biri...
İşıqsız ömrümə işıq gətirdi,
Ümid nə yaxşı ki, qayıtdı geri.

7. Döymək

Səndən xəbərsizcə mənim gözlərim,
Səni sizə qədər ötürdü, gəldi.
Səni qabaqlayıb ayaq izlərim,
Sizdən gözlərini götürdü, gəldi.

Düşdü aralığa tətıl – ayrılıq,
Dinamit ucunda fitil – ayrılıq,
Səssiz tapançayla qatil – ayrılıq,
Ümidin işini bitirdi, gəldi.

Mən cavan, can verən ümidim qoca...
Bir dostdan bir ümid istədim borca.
Tutdum ayrılığı döydüm yaxşıca,
Getdi böyüyünü gətirdi, gəldi.

8. Qış gecəsi – 2005

İşıqlar keçəndə qış gecələri,
Yorğanım soyuqdan tir-tir əsəndə.
Şaxtanı geyinmiş buz küçələri,
Dostlarsız gəzəndə, yalnız gəzəndə
Səni düşünürəm donmamaq üçün...

Səni düşünürəm, buzlar əriyir,
Göz yaşı tökməyə başlayır küçə.
Səni düşünürəm, qızlar əriyir,
Əriyir bu parkda hər şey bu gecə.

Bir günə saçları ağarmış parkda,
Şaxta köynəyimdən, canımdan keçir,
Yolum kafələrin yanından keçir.
Çay içib qızınan adamlar olur,

Gözlərdə yaşamaq, sevmək həvəsi...
Qəfildən nəfəs tək içimə dolur,
Kafedən küçəyə axan qız səsi.

Bu kimdir oxuyan sənin səsinlə?
Bu səsdə mən səni tapıb, gedirəm.
Açıq kafelərin pəncərəsindən,
İsti bir hərarət qarıb, gedirəm.

Şirin gülüzlərdən, haydan-haraydan
Kafedən görünən yarımçıq aydan,
Bir az masadakı qəhvədən, çaydan,
Bir az siqaretdən dartıb gedirəm...

Əllərim titrəyir, yaman titrəyir...
Səni düşünəndə qızışır içim,
onda gərək olmur siqaret çəkib,
yoxsul kafələrdə isti çay içim...

Səni düşünəndə vulkan oluram,
Ən məğlubedilməz insan oluram.
Onda bilirəm ki, dəyərin nədir
Onda bilirəm ki, işsiz olmağım,

Həyatın içimdə dərd tikməyi də,
Metronun həddindən artıq dolmağı,
Elə avtobusun gecikməyi də
Hamısı, hamısı bəhanələrdi
Çünki sən yanımda deyilsən mənim...

9. Şaxta babanı gözləmək

Qara bəxtimizə qar da yağmadı,
Təqvim təzələndi, biz köhnə qaldıq.
Saat on ikidə heç nə olmadı,
Fişənglər atdılar, yenə qocaldıq...

On iki. Yeni il. Bitdi. Bu da son...
Tullanıb-düşdük ki, il təzə ildi.
Təbrikdən yoruldu yazıq telefon,
Yenə keçən ilki mesajlar gəldi...

Bu il də eyniydi toyuğun dadı,
Acıydı araqlar, acı, yenə də.
"Kədər ayağımın tozu olmadı,
Sevinc də başımın tacı yenə də..."

Saat on ikidə eyvanda durduq,
Şəhrə qar yerinə fişənglər yağdı...
Biz “yolka” qurmadıq laqeyid olduq,
Guya ki, qursaydıq nə olacaqdı?

Yüngül mahnılardan, boş zarafatdan –
Bezdim. Bu kanallar düzələn deyil.
Əqrəblər asıldı qaldı saatdan,
Köhnə arzularla gəldi təzə il...

Keçdik növbəti il, növbəti günə
İllər də, günlər də hamısı əkiz.
On iki... əqrəblər qovuşdu yenə,
Ən xırda ümidə qovuşmadıq biz.

Bu il də arzumun üzü gülmədi,
Bu il də çıxmadı arzum ağ günə.
Bakını axtardı tapa bilmədi,
Bu il Şaxta baba gəlmədi yenə...

10. Qar

* * ** *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Bir Pam*uk rom*anın*dan * *

* * * * *

şə*ir ayaqlı qa*r yağ*ı r şəh*ərə. * *

* * * * *

* * * * *

Küç*ə fən*ərinin eynə*yi torla*nır...*

*

* * * * *

* * *

*Düny*asa yen*ə sərxo*şdu,* *

Ba**şı* fır*lanır...* * *

*

* * * * *

* *

Bi*z kü*çələr*in b*uzdola*bına atı*lmış ada*mla*r

* * *

*əlc*əkləri*miz*ə əl ge*yin*mişi*k,* * *

* * *

Şa*rfım*ıza boğ*az ba*ğlamı*şıq.* *

* * *

S*axla*mışıq* təbi*ətlə da*vamızı* *

* * *

*İn*di ş*əhər ö*zü bo*yda təs*lim bayra*ğdı.*

* * * *

* * * * *

* *

Çör*ək düka*nları*nı nənə*mə bən*zədi*b qar*

İşıq*lı*, ə*tirli v*ə saç*ları tə*başır...*

* * *

* * * * *

* * *

Ha*rda*sa bir* qar*ğa "qa*rrrr" e*ləy*ir * *

* * *

E*lə b*il, p*əlt*ək b*ir u*şağ*ın * * *

*ağ*zın*ı əy*ir.* * * * *

M*ən Sü*leym*an ol*madı*ğımı* bi*li*r*əm * *

*qa*rğa* di*limi*zi ha*rdan* bi*li*r *???* * * *

* * * * * *

B*ir uş*aq bulu*dları vu*rmaq is*təyir
qa*rtopuyla*** * * * *

təkə*mse*yrək bul*udla*rı. * * * *

Tu*m kimi xır*da gözl*əri va*r,* * *

Batı*q ovu*rdları*. * * * *

Bay*aq*kı qar*ğa qarı*lda*yır ye*nə* * *

Uşağ*ın ata*sı kiş*ilənir *: * * *

“öz* başı*nı yeyə*sən*...” * * * *

*At*ası*nın y*aşı* ot*uz* * * *

“*merse*des”i* də v*ar, bı*ğl*arı d*a. *

* * * *

üstəl*ik adı İ*s*may*ıldı.* * * *

* *

Şa*h o*ğ*lu şah*dı. * * * * *

* *

Xoşbaxt*dı.* * * * *

* *

Mə*n or*dan uzaq*laş*ıram,* * *

* * *

*vax*tdı.* * * * *

* * *

* * * ** * * * * *

* * *

* * * ** *

* * *

Şax*ta öp*ür üzü*mdən* * * *

* * *

Ma*rç-mar*ç * * * *

* * * *

Ad*dım*larımı*n dilin*də ey*ni nəğ*mə : * *

* * * * *

xa*rç*-xa*rç.* * * * *

* * * *

* ** * * * * *

* * * *

N*ə qə*ribə*di q*ar!* * * *

* * * *

Bi*lmi*rsən* * * * *

* * * * *

şə*h*ər gə*lin*lik ge*yin*ib, * * * *

* * * *

yo*xsa* kəf*ən?* * * * *

* * *

* * * * *

* * * *

... *qar*dan* ada*m düzəl*dir u*şaq*lar* * *

* * * *

əri**yəcə**k, *əfsus.* * * * *

* * * *

11. Axtarış

Hərdən qalib olursan,
Söz güləşdirməyin yunan-roma növündə.
Qoç bürcünü yamsılayır baxışların,
əllərin göyərçinləri bir az...

sözlərinlə çarmıxlayırsan məni
gecənin divarına.
Mel Gibsondan xəbərsiz bir filmdə
İsanı oynayıram,
plastik zəncirlər içində Prometey oluram
universitet tiyatrosunda.

Səni istəyirəm, səni axtarıram
altından xətt çəkilməmiş kitab cümlələrində.

Sənsə elə burdasan, bax burda
Sol tərəfimdə, 288 nömrəli avtobusda,
işdə, yolda, güzgüdə,
"Prins" şadlıq sarayına qonşu bir evdə
və həm də bunların hamısında,
heç birində.

Gecələr,
bəzi gecələr
məni bıçaqlayır
dodağından çıxan
qara maskalı cümlələr.
Axşam xəbərlərində adım "mərhum" sözündən
sonra...
Şahid kimi dindirilən qapılar danışblar: "
Xəbərimiz yoxdu".
Polis iki vergül tapıb, bir də nida
Və belə təsbit edilib cinayət silahı:
"Səsboğucu taxılmış son model ƏLVİDA".

İndi mənim üzümdə göz,
sinəmdə söz izi var.
İndi nə bilsinlər kim necə baxıb,
İndi nə bilsinlər söz kimdən çıxıb,
Nə bilsinlər sən hardasan?
Sənsə elə burdasan, bax burda
288 nömrəli avtobusda, "Karl Marks" küçəsində,

tədbirdə, marketdə, internetdə, atanın evində
və əlbəttə, bunların hamısında
və əlbəttə, bunların heç birində.

Mən səni sevdim,
çünki bezmişəm ürəyin
həbs-müvəqqəti imkan tədbirlərindən...
çünki küçələrin adamsız vaxtı
ulduzları parıldadana,
fikrimizi quş kimi qanadlı qılana,
həmişə olacaq olana inanıram.
çünki sənin gözlərin dənizdi,
çünki mən balıqlar bürcündə çırpınıram...

12. Eros üçün

Sən gəlib çatanda getmişdi hamı,
Qaldıq ikilikdə, qaldıq azlıqda.
Köhnə öpüslərin o şirin tamı,
İçimi göynətdi çıxılmazlıqda.

Otaq geniş idi, zaman darıydı,
Bir az sərxoşuydum, bir az dəliydim...
Soldakı gözündə "gəldim" varıydı,
Sağdakı gözündə "gəlməməliydim".

Sürüşüb ayaqlar altına düşdü,
Ürəyin, əllərin, tərəddüdlərin.
Sonra gözlərindən utanc sürüşdü,
Sonrasa köynəyin, şalvarın səninin...

Susdu maşın səsi, lal oldu küçə,
Günəş ayrı yerə doğdu özünü.
Ulduz gözlərini bərəlti gecə,
Divarlar utanıb yumdu gözünü.

Sonra zaman keçdi, saatlar ötdü,
Yorulduq, dayandıq, oğrunca güldük.
Dəli bir məhəbbət oyunu bitdi,
Bir az razı qaldıq, bir az üzüldük...

Otaq geniş idi, zaman dəriydi,
Güldüm, alınıdakı tərini sildim.
Soldakı gözündə "gəldim" vardı,
Sağdakı gözündə "yaxşı ki, gəldim".

13. Tənbəlin şeri

Nikotinli dodaqlarla
axmaq zarafatlara gülümsəmək,
eynəkli gözlərlə
ağlamaq adamların təkliyinə...
bir az dəyişmək lazımdı

Eyni kafedə
dünənki kimi ümidlənmək nəyəsə...
dünənki üzlə gülmək,
dünənki dişlərlə yemək,
vaxt öldürmək dünənki cümlələrlə
sonda eyni sözü demək:
bir işə girişmək lazımdı...

14. Blok

Kilidləmək hər şeyi...
Eskalatorun dibinə
basdırılmış qadının
gözlərindəki yorğunluğu,
ümitsizliyi, kədəri.
İllərdi çayı şəkərsiz içənlərin
qonşularının qanında tapılan şəkəri kilidləmək.

Kilidləmək hər şeyi...
ərsiz və ümitsiz
qadının ikinəfərlik
yatağının boş yerini.
Qaz, su, işıq pulundan
qaçan kişilərin qüssəsini kilidləmək...

Bir azdan aldanacaq
və bir azdan qadın olacaq
qızın qızlığını,
yalqızlıqdan şerə hamilə şairin
şeyrdən öncəki şeir boyda yalqızlığını
kilidləmək...

Sonra bütün kilidlərə
bir kilid vurub
tolazlamaq dənizə.

15. Şablon bir ayrılıq

Günü bu gün
hansısa küçədə,
hansısa qızla
nə cürsə tanış olmalı.

O qızla
nəyəsə görə bir-birimizi sevməli,
nə cürsə sevirəm deməli,
haralardasa gəzməli,
hansısa bir yerdə,
hansısa adi bəhanəylə bir-birimizə sarılmalı.

Günü sabah
kiminsə sözünə inanıb,
nədə isə bir şübhə tapıb,

bir-birimizə söz atıb,
özlüyümüzdə düşünərək ki,
bu eşqin sonu çatıb
küsüşüb ayrılmalı.

16. Gecə zəngləri

Madam ki, yığmısan niyə susursan?
Dillən, ağzını aç, danış, nəsə de.
Bəxtin var, dəstəkdə məni tutmusan,
Dəstəyi asıram... Çalış nəsə de.

Susursan... Arabir nəfəs alırsan,
Səni nəfəsindən tanımaq olmur.
Əzizim, görünür qız xeylağısan,
Yəqin, utancaqsan qınamaq olmur.

“Əzizim” – deyirəm, əzizimmisən?
Bu söz dodağıma hardan yapışdı...
Sən Allah, de görüm, nəçisən, kimsən?
Elə bil, susmağın mənə tanışdı.

Yoruldu, qurtaraq bu oyunu, kəs,
Maraqdan çatladım, kimsən axı sən?
Bəlkə də, sən “o”-san? Yox! Ola bilməz,
“O” olsan susmazdın, bəs onda kimsən?

Qoy baxım saata... Saat düz iki!
Susursan, adamın acığı gəlir.
Arabir sən elə “ah” çəkirsən ki,
Adamın lap sənə yazığı gəlir.

“Ah” çəkdin... Nə deyim bu təəssüfə,
Qulaq as, deyəsən yoxdur ayrı yol –
Qızsansa, dəstəyə öskür bir dəfə,
Əgər oğlansansa işim var, sağ ol.

Öskürdün. Deməli, qız xeylağısan,
Gecənin bu vaxtı buna da şükür.
Denən adın nədir? Harda qalırsan?
İncimə, susursan, yuxum tökülür...

Susursan, vaxtımız ötüşür hədə, r
Ay qız, çox danışdın, yaman dillisən!
Nə isə... bugünlük bəsdir bu qədər,
Gecdir, davamını sabah deyərsən...

17. Müqəddəs yalanlar

Bir gün getməyib ömürdən hədə,
Nə olsun küsmüşük, barışmışıq biz.
Görüş xatirinə düşün nə qədər,
Müqəddəs yalanlar danışmışıq biz.

Azmi demisən ki: “ universitetdə –
Tədbir var, ay ana” – görüşmüşük biz.
Azmi demişəm ki: “mən internetdə,
Bir az ləngiyəcəm “– gəzişmişik biz.

Azmi demisən ki: “ müəllim saxladı”
Mənimlə bir yerdə olmusan, fəqət.
Azmi demişəm ki: “dekan yoxladı”
Amma görüşmüşük hardasa xəlvət.

Azmı demisən ki: “telefonda ki,
Qrup yoldaşındır, yaxın rəfiqəm”
Fəqət anlamayıb anan onda ki, –
Xətdən o ucdakı “rəfiqən” mənəm.

Bir gün də getməyib ömürdən hədə,
Nə olsun arabir dalaşmışıq biz.
Görüş xatirinə düşün nə qədər,
Müqəddəs yalanlar danışmışıq biz.

18. Cehiz məsələsi (bir zarafat)

Əzizim, bu söhbət açılmır gündə,
Get ordan qələmi, dəftəri gətir.
İndidən deyirəm sən cehizində,
Nələri gətirmə, nələri gətir.

Yağ gətir, bal gətir, unutma qəndi,
Yumurta qalibmi bax gör hində sən?!
Sənin qaşqabağın yer süpürəndi,
Tozsoran gətirmə cehizində sən.

Vallah istəmirəm qulluqçu, kəviz,
Alarsan "kenzo"dan ətir mənimçün.
Gətirmə qab-qacaq, bagema, servis,
MP3 pleyer gətir mənimçün.

Gətirmə, alaram vedrə, ya səbət,
Bizdə hər tərəfdə dükan, bazardı.

“Jiquli” gətirsən pis olmaz, fəqət –
“BMV” gətirsən əla olardı.

Bir az ərköyünsən, bir az uşaqsan,
Nöqtə qoy bunlara, biryolluq bitir.
Hələ çox başımı ağrıdacaqsan,
Mütləq cehizində analgin gətir.

Bitsin bu zarafat gülmə, gülüm, sus,
Səndən bir kibrit də gözləmirəm mən.
Qəlbində eşq olsun, qanında namus,
Özün gəl heç bir şey istəmirəm mən.

19. Başlamaq

Günəşimi gecələrdə gizlətdim,
neçə sevgi soyundum ürəyimdən,
neçə adam itirdim,
amma ümidimi üzmədim,
yaşadım, sənəcən, yaşadım.

Tez-tez qaçdım bu şəhərdən
vannalarda kağız gəmilərlə,
içində getmək sözü olan şeirələrlə qaçdım...
Ayaqqabılarımı atdım əjdaha yolların ağzına
amma sən başını qaldırıb saçlarını oynatdın,
gülümsədin...
Bitdim mən
Başladıq Biz.
Səsində tərbiyəli kitablar,

susmağında oxunmamış cildlərin ağırlığı,
gözlərin dənizlərlə əkiz...

Dənizgözlüm, səndə doğuldum
bürcüm balıqlar.

20. Şairlər

Yazmaq zibillikdə eşələnməkdi,
Sözü tapanacan əllər kir olur.
Hər zibil qabının dərinliyində,
Nəsə yazılası bir fikir olur.

Zibillik gəzirik fikirli üzənən,
Pişiklər siçanı pusurlar biznən...
Qumar oynayırıq min ildi söznən,
Kim yaxşı uduzsa o şair olur.

Yazırıq ürəyi hey yeyə-yeyə,
Çıxır hər təzənin kökü köhnəyə.
Ömür dedikləri qara lövhəyə,
Ağarır saçımız təbaşir olur.

Dodaqlar silikon, sifətlər boya
Ürəklər qayadır, qayadır, qaya...
Yazırıq yenə də bir olmur dünya,
Amma ki axırda hamı bir olur.

21. Metaforasid

17-yəcən
oxuduğum kitablara əsasən
fikirləşirdim ki,
nəslimizdə nə gözəl qadın var,
nə yaraşığı kişi...
əşşi,
çünki bizdə heç bir qızın
gözləri ahu, yerışı sona,
saçları ilan,
kirpiyi müjgan,
dişləri sədəf deyildi.
Kişilərin də
nə baxışları şimşək idi,
nə qamətləri çinar.
Nəslin

ən uzundrazı Kİçikxanımydı,
ən liliputu Vüqar.
Sonralar,
ləp sonralar
19 yaşymda anladım ki,
zooparkların və qoruqların
qapısını taybatay açmaq və
təşbehləri azadlığa buraxmaq gərəkdi.
Eşidin!
İnsan –
nə ilan,
nə ceyran,
nə çinar,
nə də ördəkdi.
İnsan –
iki gözlük göz yaşı,
iki dodaqlıq öpüş,
bir udumluq ciyər və
ölenədək sevgiyə abunə ürəkdi.

22. Aşka sürgün

Niyə ağlayırsan, başına dönüm?
Bəsdir qurtaraq da bu ağlamağı....
Ağlama, öldürmə, qoy rahat ölüm,
Ağlayıb öldürmə ölümqabağı...

Ağlama, elə bil, kitabxanada, –
Könlünü sən mənə açmamısan heç.
Ağlama, fərz elə dərs olanda da,
Mənimlə bufetə qaçmamısan heç.

Əvvəlcə adımı sil telefonda,
Sonra şəklimizdən qayçıla məni.
Təki çıxardasan məni yadından,
Did məni, kəs məni, parçala məni...

Nə bilim, rəqs elə, ya mahnı oxu,
Unut... heç qoyma ki, yadına düşüm.
Jurnallar vərəqlə, corab-zad toxu,
Çıxsın yaddaşından səsim, gülüşüm...

Zəng elə ən yaxın bir rəfiqənə,
Soruş "Aşka sürgün" nə vaxt başlayır?
Danışın kiminsə dalınca yenə,
Deyin: o qız onun nəyin xoşlayır?

Danış o filmdən, bu serialdan,
Həyatdan bir an da üzmə əlini.
Axırda yorulub düşəndə haldan,
Soruş itirdiyin dərs cədvəlini...

Qoyma gözlərindən qəti yaş düşsə,
Mənim xatirəmi əziz saxlama.
İçindən keçəni elə həmişə,
İçindən keçəni... bircə ağlama...

23. Təkologiya

Mən

Təkologiya elmləri namizədi, təkoloq Qismətəm.

Nə maşınım var, nə evim.

Amma istəyirəm bu şeirdəcə kimisə sevim.

Axxxxx, bu təklik, axxxxxx!!!!

Nə isə, əşşi,

gəlin namizədlərə baxaq:

Namizəd № 1

Həmişə rəfiqəsiylə gəzir.

Deyəsən mənimki bu qızla alınan deyil.

Bizim binadan üzü metroya tərəf baxanda
sağdakı binada, dördüncü mərtəbədə

incəsənət muzeyi kimi təmirsiz eyvanlarında
arabir paltar sərərkən görürəm onu.
Dəftərimə belə qeyd eləmişəm:
"Türkan Şoray gözlü qız".
Əfsus ki, heç yoxdu tanışlığımız.
Axx, onun gözləri, gözləri....
için sıxılır,
uzanırsan, olmur,
qalxırsan, olmur,
radionu açırsan,
televizora baxırsan,
gəzməyə çıxırsan, olmur.
Darıxır, darıxır, darıxır adam.
Dünyadakı bütün güzgüləri
o gözlərlə barter etməyə hazırım.
nə bilim vəziyyət qəlizdi hələ ki...

Namizəd № 2

Universitetdəki uzun, eynəkli, iri dodaqlı,
qarayanız qız.
Bir az var aramız.
Həmişə saçını sol gözünün üstünə tökür,
Mühazirə zalının qapısına söykənir,
gülümsəyir.
bacısı var əkiz.
Bacısı onun yanında

Cakondanın reproduksiyası qədər gözəldi
ancaq.

Axx onun dodaqları, dodaqları...

Yuxularıma girən, beynimi məşğul eləyən
dərsə gəlib ya gəlməyib yoxladığım,
qaçıb, tutub öpməməkdən özümü güclə
saxladığım

Odissey tək bədənimi dirəklərə bağladığım o
dodaqlar,

o dodaqlar...

ümid yoxdu heç...

Namizəd № 3

Kafedəki

uzun, gözəl ayaqlı ofisiyant qız.

aramız hesab yazılan çek boydadı.

harda qalır,

ailəsi varmı,

oxuyurmu,

nədir adı?

bilmirəm...

Axx onun ayaqları, ayaqları....

Hər kafeyə gedəndə

Hər dəfə ayaqları gözümə dəyəndə

öz-özümə deyirəm ki, Qismət,

bu ayaqların altında deyilsə cənnət, bəs hardadı?

Fikirləşirəm,
bu ayaqlara daha yaxın olmaq üçün
çəngəlimi əlimdən salsam,
ya əyilib ayaqqabımı bağlasam, olmazmı?
Bənzətmə köhnə olmasaydı
diz çökmək,
yaş tökmək də mümkündür.
Dərddi o kafeyə getmək, şirin bir dərd.
Nə isə...

Namizəd № 4

msn-də danışdığım ləqəbi “gözəlçə” qız.
Aramızda
maus, klaviatura və monitor.
Şəklini göndərib:
sambreroda, yarımqol ağ köynəkdə,
mavi cins şalvarda – gülümsəyir yelləncəkdə...
gözəl deyil nə gözləri, nə dodaqları,
nə ayaqları...
Amma yaxşı həmsöhbətdi.
Birincinin gözlərini,
ikincinin dodağını,
üçüncünün ayağını,
dördüncünün söhbətini qarışdırmaq istəyirəm.
Axxxx Epimety, Epimety!

24. Səndən sonra

avtobusda bir qız oturdu
sənin yerində səndən sonra
amma yerin boş qalmışdı....

MÜNDƏRİCAT

I bölüm. ÇARƏSİZLİK

1. Uçurum	7
2. Sevginin gözləri Vanqa	10
3. Eskalatorun altındakı qadına	12
4. Exchange	14
5. Ümid və Penelopa	16
6. Başibəlalı	18
7. Getməyin qeyri-mümkünlüyü	20
8. Aydınlıq	22
9. Yağmurda gəzinti	24
10. Mifologiya	26
11. Manekenin saçları	28
12. Qadın və onun qərarı	30
13. Şəhərin ən qoca fahişəsinə	33
14. Bakı üçün elegiya	37
15. Qəzəb	40
16. Vitrin	42
17. Mükafat	45
18. Bəm, Füzuli və ölü siçanlar	46
19. Veranın yuxusu	48
20. Mono adamın gündəliyi	51
21. Tənasüblük	61
22. Böyük Ben üçün qol və divar	62
23. Pessimizm	64

II bölüm. ÜZÜNTÜ

1. Tuneldə	67
2. Rekviyem	70

3. Heç nə, heç nə... ..	72
4. Paranoikin gündəliyindən	74
5. Bir Hitchcock ssenarisi... ..	77
6. Azalma	79
7. Vəba xəstəsinin son günlərindən	81
8. Məlikməmmədin quyudan üçüncü qıza yazdıqları	83
9. Absurd	86
10. Bilmək istəmirəm... ..	88
11. Bir mesaj qədər	89
12. Gecənin melanxoliyası	91
13. Olmamalıydı	93
14. Qürub	95
15. Olmur	97
16. Saxla... ..	98
17. Unutmaq, tərgitmək və öldürmək	100
18. Bağışlanma	102
19. Nikbinlik	104
20. Adam	105
21. Darıx-an-tik	108
22. Çarəsizlik	109

III bölüm. NO COMMENT

1. Yalan	113
2. Analiz	114
3. Qorxu	116
4. Edison üçün silsilə	118
5. Şillə	124
6. Üzü işığa	125
7. Döymək.....	127

8. Qış gecəsi – 2005	128
9. Şaxta babanı gözləmək	130
10. Qar	132
11. Axtarış	137
12. Eros üçün	140
13. Tənbəlin şeri	142
14. Blok	143
15. Şablon bir ayrılıq	145
16. Gecə zəngləri.....	147
17. Müqəddəs yalanlar	149
18. Cəhiz məsələsi (bir zarafat)	151
19. Başlamaq	153
20. Şairlər	155
21. Metaforasid	157
22. Aşka sürgün	159
23. Təkologiya	161
24. Səndən sonra	165